

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobkyně: **T. R. C. s. r. o., IČO X,**
se sídlem N. F., P.,
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
se sídlem Ledčická 15, Praha,

proti

žalovanému: **Městský úřad Dobříš,**
se sídlem Mírové náměstí 119, Dobříš,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí, jímž ukončí řízení vedené pod sp. zn. MDOB/15496/2016/OSA, ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta, na náhradu nákladů řízení částku 8 800 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou soudu dne 19. 3. 2018, domáhá toho, aby soud žalovanému uložil vydat do 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MDOB/15496/2016/OSA. V žalobě uvedla, že žalovaný vydal příkaz ze dne 24. 5. 2017, čj. MDOB 22508/2017/Rog (dále jen „příkaz“), kterým uznal žalobkyni vinnou ze správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložil jí pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti příkazu žalovaného podala žalobkyně odpor ze dne 1. 6. 2017 prostřednictvím zmocněnce, společnosti O. V. s. r. o. Včasnost ani samotné podání odporu žalovaný nezpochybnil. Přijetí tohoto podání žalovaný potvrdil, přičemž označil elektronický podpis za nedůvěryhodný.
2. Žalobkyně má za to, že žalovaný pochybil tím, že certifikační autoritu vyhodnotil jako nedůvěryhodnou. Vystavitelem certifikační autority elektronického podpisu je PostSignum Qualified CA 2, jejímž poskytovatelem je Česká pošta, s. p., která je akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb na základě akreditace udělené Ministerstvem informatiky.
3. Žalobkyně přiložila jako důkaz otisk obrazovky zobrazující výpis z certifikátu uživatelů, který byl vydán certifikační autoritou PostSignum. Ten jednoznačně dokazuje, že elektronický podpis pro odesílatele X byl v době od 11. 7. 2016 do 31. 7. 2017 platný. Pokud tedy žalobkyně podala odpor s uznávaným elektronickým podpisem z této e-mailové adresy dne 1. 6. 2017, bylo toto podání řádně podepsáno a platnost uznávaného elektronického podpisu nelze zpochybnit. K tomu žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, čj. 9 As 117/2017 – 57, v němž soud posuzoval obdobný případ, a citovala z jeho závěrů.
4. Žalobkyně namítla, že žalovaný přes řádné a včasné podání odporu nepokračoval v řízení, a ke dni podání této žaloby nevydal rozhodnutí. Žalovaný naopak zaslal žalobkyni vyrozumění o nedoplatku. Proto žalobkyně zaslala žalovanému dne 24. 7. 2017 vyjádření, na něž už však žalovaný nereagoval.
5. Žalobkyně má za to, že odpor byl podán řádně a včas, a proto měl žalovaný podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), pokračovat v řízení a vydat meritorní rozhodnutí nejpozději ve lhůtě 60 dnů podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí byl tedy 31. 7. 2017. Ke dni podání této žaloby však žalovaný meritorní rozhodnutí nevydal, a proto je nečinný. Žalobkyně proto následně dne 18. 9. 2017 podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Nadřízený správní orgán však této žádosti nevyhověl sdělením ze dne 24. 11. 2017.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 4. 2018 na svou obranu uvedl, že výše uvedený příkaz byl žalobkyni doručen dne 29. 5. 2017. Dne 13. 6. 2017 žalovaný opatřil příkaz doložkou právní moci ve znění „*Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 6. 2017.*“, neboť se domníval, že žalobkyně nepodala proti příkazu odpor.

7. Žalovaný dne 14. 7. 2017 kontrolou souborů na poštovním serveru zjistil, že mu byl dne 1. 6. 2017 zaslán e-mail z adresy X, jehož přílohami byly sken listiny „*Odpor proti příkazu*“ a sken listiny plné moci ze dne 30. 5. 2017, jíž žalobkyně zmocnila k zastupování společnost O. V. s. r. o. Podání bylo zpracováno až dne 14. 7. 2017, neboť bylo automatizovaným systémem vyhodnoceno jako spam. Žalovaný následně uznal, že vyznačení doložky právní moci dne 13. 6. 2017 bylo provedeno neoprávněně. Dne 14. 7. 2017 žalovaný provedl ověření elektronického podpisu podání označené jako „O. Z. s. r. o.“ a jeho příloh. Ověřil tedy identitu podepisující osoby, platnost či zneplatnění certifikátu a to, zda je certifikát vydaný akreditovanou certifikační autoritou. Výstup kontroly uvedl, že podání bylo přijato se špatným podpisem, že je podpis neplatný a že certifikační autorita nebyla zařazena mezi důvěryhodné (viz průvodka elektronického podání X). Dne 14. 7. 2017 automatizovaný systém žalovaného žalobkyni sdělil, že podání sice bylo přijato s výsledkem kontroly elektronického podpisu „*Ověřeno*“, ale s tím, že „*Certifikační autorita – nezařazena mezi důvěryhodné*“. Vzhledem k uvedenému vygeneroval automatizovaný systém spisové služby žalovaného informaci, jaké náležitosti musí elektronické podání splňovat. K tomu žalovaný odkázal na § 5, § 6 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění pozdějších předpisů, z nichž citoval. Žalovaný konstatoval, že podání označené jako „O. Z. s. r. o.“ neobsahovalo veškeré náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, přičemž vady nebyly ve lhůtě 5 dní podatelem odstraněny.
8. Žalovaný má za to, že doložku právní moci byl oprávněn vyznačit na příkazu nejdříve ke dni 20. 7. 2017, přičemž jiné datum vyznačení doložky by nemělo vliv na to, kdy příkaz nabyl právní moci. Žalovaný ke dni vyjádření k žalobě neučinil žádné právní kroky k exekučnímu vymození pohledávky a opravil vyznačení doložky právní moci na 14. 7. 2017.
9. Soud nařídil k projednání žaloby jednání, při němž provedl důkazy navržené žalobkyní. Žalobkyně i její zástupce se z jednání předem omluvili, souhlasili s projednáním věci v jejich nepřítomnosti. Žalovaný se k jednání nedostavil, jeho žádosti o odročení jednání soud nevyhověl, neboť důvod žádosti byl zcela obecný, nebyl vůbec doložen, o čemž byl žalovaný soudem předem vyrozuměn přípisem ze dne 21. 6. 2018. Oba účastníci měli dostatek času na přípravu k jednání. Soud tedy věc projednal v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. v nepřítomnosti obou účastníků.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

10. Soud ze správního spisu zjistil následující informace relevantní pro rozhodnutí v dané věci. Žalovaný vydal příkaz ze dne 24. 5. 2017, čj. MDOB 22508/2017/Rog, sp. zn. MDOB/15496/2016/OSA, kterým uznal žalobkyni jako provozovatelku vozidla vinnou ze správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustila tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 29. 5. 2017. Žalobkyně proti příkazu podala dne 1. 6. 2017 odpor prostřednictvím zmocněnce, společnosti O. V. s. r. o. Z průvodky elektronického podání X žalovaného plyne, že podání bylo doručeno dne 1. 6. 2017 (čas doručení 15:00:28) uvedeným zmocněncem z adresy X, přičemž k němu byly přiloženy dvě přílohy ve formátu pdf – odpor a plná moc. Z přiložené plné moci plyne, že žalobkyně, tehdy

vystupující pod obchodní firmou Z. s. r. o. (ke změně názvu došlo dne 14. 8. 2017), zmocnila společnost O. V. s. r. o. k zastupování ve správním řízení vedeném pod sp. zn. MDOB/15496/2016/OSA. Plná moc je vlastnoručně podepsaná, elektronický soubor obsahující její sken elektronicky podepsán není. Z odporu proti příkazu je zřejmé, kdo a v jaké věci jej činí, není vlastnoručně podepsán a ani soubor jako takový není elektronicky podepsán.

11. Dne 11. 7. 2017 žalovaný zaslal žalobkyni upozornění na nedoplatek, s nímž žalobkyně vyjádřila nesouhlas sdělením ze dne 24. 7. 2017. Žalobkyně v něm uvedla, že podala odpor, jenž byl podán včas a se všemi náležitostmi. Ke sdělení přiložila otisk obrazovky s podaným odporem, který dokazuje, že odpor byl podán řádně a že elektronický podpis byl platný. Zároveň žádala pro případ, že se žalovaný neztotožní s jejím názorem, aby nahrál podání tak, jak mu bylo doručeno, na CD za účelem vyhotovení znaleckého posudku.
12. Dne 14. 8. 2017 nadřízený správní orgán, Krajský úřad Středočeského kraje, přijal z úřední povinnosti opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 1 a 4 správního řádu a přikázal žalovanému, aby pokračoval v řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. MDOB/15496/2016/OSA a do třiceti dnů vydal ve věci meritorní rozhodnutí. Opatření bylo přijato poté, co žalovaný předložil nadřízenému orgánu spis k rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti všem úředním osobám žalovaného.
13. Na žádost žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 18. 9. 2017 nadřízený správní orgán reagoval vyjádřením ze dne 24. 11. 2017. Uvedl, že žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, neboť podání obsahovalo neplatný podpis a certifikační autorita nebyla zařazena mezi důvěryhodné, jak žalovaný prokázal průvodkou elektronického podání. Žalobkyní předložený otisk obrazovky tuto skutečnost potvrdil. Plyne z něj totiž, že digitální podpis zprávy je neplatný nebo nedůvěryhodný. Jelikož uvedené podání nesplňovalo podmínky podle ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a nebylo v zákonné lhůtě doplněno podle § 37 odst. 4 správního řádu, nabyl příkaz dne 7. 6. 2017 právní moci. K uvedenému ustálená judikatura uvádí, že pokud podatel nepotvrdí takové nouzové podání jeho zákonem předepsanou formou, přistoupí k němu správní orgán tak, jako by nebylo podáno. Nadřízený správní orgán tedy uzavřel, že žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy a nedopustil se nečinnosti podle § 80 správního řádu.

Posouzení věci soudem

14. Soud po zjištění, že žaloba obsahuje všechny nezbytné náležitosti, byla podána včas, oprávněnou osobou a po vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti upravených správním řádem, přistoupil k jejímu věcnému posouzení. Vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
15. Podle § 37 odst. 4 správního řádu, ve znění zákona č. 298/2016 Sb., je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
16. V projednávané věci je sporné, zda byl e-mail zaslaný tehdejším zmocněncem žalobkyně, společností O. V. s. r. o., ze dne 1. 6. 2017 opatřen uznávaným elektronickým podpisem.

Tato skutečnost je podstatná pro posouzení otázky, zda se jednalo o účinné podání podle § 37 odst. 4 správního řádu. Ačkoliv ve větě první tohoto ustanovení je stanovena jako postačující elektronická forma podání (bez dalšího), ve větě druhé je jasně uvedeno, že podání učiněné pomocí veřejné datové sítě bez použití podpisu je třeba ve stanovené lhůtě doplnit. Z toho plyne, že elektronická forma podání je dostatečná jen tehdy, je-li podání opatřeno elektronickým podpisem (srov. usnesení NSS ze dne 21. 12. 2016, čj. 7 As 274/2016 – 16). Pokud by bylo podání ze dne 1. 6. 2017 opatřeno elektronickým podpisem, jednalo by se o podání učiněné ve lhůtě pro podání odporu. Příkaz by tím byl bez dalšího zrušen a žalovaný by byl povinen pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí (§ 150 odst. 3 správního řádu). Zatímco žalobkyně tvrdí, že odpor byl opatřen digitálním podpisem platným v době jeho podání, a dokládá tuto skutečnost dvěma otisky obrazovky, na kterých je zobrazena jednak předmětná elektronická zpráva, jednak výpis k certifikátu uživatele, žalovaný spolu s nadřízeným správním orgánem namítli s odkazem na průvodku elektronického podání, že odpor nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem. Podle průvodky byl podpis neplatný a certifikační autorita nebyla zařazena mezi důvěryhodné.

17. Soud se proto předně musel zabývat tím, zda je možné na základě obsahu správního spisu a žalobkyní předložených důkazů učinit jednoznačný závěr o tom, že e-mail byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem. Vycházel přitom z nedávného rozsudku NSS ze dne 30. 11. 2017, čj. 9 As 117/2017 – 57, v němž byla tato otázka řešena za obdobných okolností.
18. Soud nejprve prověřil obsah průvodky elektronického podání X ze dne 1. 6. 2017. Z informací, které obsahuje, jsou podstatné tyto: a) obecná identifikace e-mailu v levé části tabulky, tedy věc (odpovídající předmětu e-mailu) „*Odpor Zoomla s. r. o.*“, odesílatel „*O. V. s. r. o., X, P., X*“, adresa odesílatele „*X*“, počet příloh dokumentu „2“, seznam elektronických souborů „*message_2.eml; odpor.pdf; PM.pdf*“, elektronická podatelna „*epodatelna@mestodobris.cz*“, b) datum doručení „*1. 6. 2017 15:00:28*“, datum stažení: „*14. 7. 2017 13:34:26*“ a konečně c) informace o výsledku zpracování, podpis „*Neplatný podpis*“, ověření „*Certifikační autorita – nezařazena mezi důvěryhodné*“, časové razítko „*Nepodepsáno*“, ověření časového razítka „*Časové razítko nenalezeno*“. Z průvodky je zřejmé, že elektronický podpis k podání připojen byl, avšak při kontrole byl vyhodnocen jako neplatný s tím, že certifikační autorita není zařazena mezi důvěryhodné. Rozhodující pro posouzení věci je to, zda je obsah průvodky správný. Nelze totiž vyloučit, že kontrola digitálních podpisů proběhla u žalovaného chybně.
19. Žalobkyně zpochybnila výsledek kontroly podpisu dvěma otisky obrazovky. Na prvním z nich, který je založen na č. 1. 4 soudního spisu, je otevřen e-mail, k němuž se zřejmě vztahuje dalších pět oken týkajících se podpisu, zabezpečení zprávy a certifikátu. Ze záhlaví e-mailu plyne, že zpráva byla odeslána 1. 6. 2017 v čase 15:00 z adresy X, předmět je „*O. Z. s. r. o.*“, adresátem je *epodatelna@mestodobris.cz*, podepsána je X, měla dvě přílohy „*odpor.pdf*“ a „*PM.pdf*“. Dále je zde zobrazeno otevřené okno digitálního podpisu, podle něž e-mail se zmíněným předmětem byl podepsán X, přičemž digitální podpis byl vyhodnocen jako neplatný nebo nedůvěryhodný. Ze záhlaví e-mailu je možné učinit závěr, že na otisku zobrazená zpráva odpovídá té, která byla odeslána žalovanému dne 1. 6. 2017, neboť veškeré údaje ze záhlaví odpovídají údajům uvedeným v průvodce elektronického podání včetně času odeslání zprávy (na rozdíl od průvodky však bez údaje o vteřinách). Jinak by žalobkyně musela odeslat žalovanému dvě totožně vypadající zprávy ve stejný čas,

nebo otisk obrazovky vytvořit naprosto uměle. Ani jedna z těchto hypotéz však nemá žádnou oporu ve spisu a žalovaný sám v tom smyslu ani nic netvrdil. Za těchto okolností má soud za prokázané, že se jedná o jednu a tutéž zprávu.

20. Z uvedeného otisku plyne několik závěrů. Zaprvé, e-mail byl podepsaný, o čemž svědčí jednak popisek na odchozí zprávě „Signed By“ (podepsáno), jednak fakt, že bylo možné rozkliknout další okna vztahující se k podpisu e-mailu a k jeho certifikátu. Zadruhé, je zřejmé, že v době vyhotovení otisku (není patrné, kdy tomu bylo) vykazoval podpis problémy, neboť informace v jednotlivých oknech uvádějí, že „*The digital signature on this message is Invalid or Not Trusted*“ (digitální podpis této zprávy je neplatný nebo nedůvěryhodný), „*The certificate used to create this signature is no longer valid*“ (certifikát užitý k vytvoření podpisu již není platný). Zatřetí, je možné dovodit, že v době vyhotovení tohoto otisku byl podpis neplatný minimálně proto, že již vypršela platnost certifikátu elektronického podpisu. Vypovídají o tom výše citované informace a okno k podrobnostem certifikátu označené nadpisem „View Certificate“, kde je uvedeno, že certifikát byl platný od 11. 7. 2016 do 31. 7. 2017 (e-mail byl odeslán a podepsán dne 1. 6. 2017, otisk doložila žalobkyně se žalobou ze dne 18. 3. 2018).
21. Skutečnost, že na tomto otisku obrazovky je zobrazeno také okno, v němž je uvedeno, že digitální podpis je neplatný nebo nedůvěryhodný, sama o sobě nepochybně neprokazuje, že podpis byl skutečně neplatný v době podání odporu. Nicméně je dostatečným důvodem pro zpochybnění výsledku kontroly elektronického podání provedené žalovaným, neboť z otisku je zřejmé, že zpráva byla podepsána (viz „Signed By“) a že certifikát elektronického podpisu byl v době podání odporu platný.
22. Jak bylo již zmíněno, samotné otisky nemohou prokázat, že u podpisu nenastaly nějaké potíže již v době podání odporu. Avšak postačují přinejmenším k tomu, aby zpochybnily výsledky kontroly elektronického podání provedené žalovaným, neboť v případě, že tvrzení žalobkyně jsou pravdivá, může uvést a doložit právě jen to, co nyní uvedla a doložila. Jinými slovy, žalobkyně relevantně zpochybnila obsah průvodky elektronického podání.
23. Soud za účelem přezkoumání, zda bylo podání elektronicky podepsáno, vyzval žalovaného, aby předložil originál sporného e-mailu ze dne 1. 6. 2017 v elektronické podobě. Žalovaný jej předložil na CD ve formátu.msg jako položku aplikace Outlook.
24. Z tohoto souboru soud zjistil následující. Záhlaví e-mailu svědčí o tom, že se jedná o totožnou zprávu s tou, kterou žalobkyně prezentovala na výše rozebraném otisku obrazovky. Zatímco e-mail je opatřen elektronickým podpisem, přílohy elektronicky podepsány nebyly. Po rozkliknutí tlačítka podpisu zprávy se objeví okno, podle něhož digitální podpis není platný nebo není považován za důvěryhodný. V okně „*Vlastnosti zabezpečení zprávy*“ je konkrétně uvedeno, že chyba spočívá v tom, že certifikát použitý k podpisu již není platný. V okně zobrazujícím certifikát je uvedeno, že „*Platnost tohoto certifikátu již vypršela nebo dosud nenastala*“, vystavitelem je PostSignum Qualified CA 2, s platností od 11. 7. 2016 do 31. 7. 2017. Nyní podpis logicky vykazuje chybu, neboť kontrolu soud provedl v době, kdy platnost certifikátu již uplynula. Soud má tímto za prokázané, že podání bylo opatřeno elektronickým podpisem, nelze tedy přisvědčit tvrzení žalovaného, že e-mail nebyl podepsán. Ostatně průvodka elektronického podání žalovaného pouze uvádí, že podpis je neplatný s tím, že certifikační autorita není zařazena mezi důvěryhodné.

25. Z originálu sporného e-mailu soud zjistil, že vystavitelem certifikátu byl PostSignum Qualified CA 2. Poskytovatelem služeb PostSignum je Česká pošta, s. p., která je kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Ze zprávy plyne, že byla podepsána v době, kdy byl certifikát platný (1. 6. 2017). Zpráva byla žalovanému doručena dne 1. 6. 2017 (a jím stažena dne 14. 7. 2017), tedy stále v rámci doby platnosti certifikátu (uplynula dnem 31. 7. 2017). Žalovaný pouze poukázal na znění průvodky elektronického podání, na jehož základě dospěl k závěru, že e-mail nebyl elektronicky podepsán, aniž by se zabýval důvody, proč průvodka vykazuje zmíněné nedostatky. Soud přesto ověřil, zda v době, kdy bylo podání doručeno žalovanému, nebyl certifikát zneplatněn. Certifikát sériového čísla, který byl užit k podpisu sporného e-mailu, nebyl uveden v seznamu zneplatněných certifikátů (CRL) vedeném zmíněným poskytovatelem služeb (dostupný na www.postsignum.cz). Na uvedené webové stránce soud ověřil, že Česká pošta, s. p. skutečně vydala panu D. H., jenž je jediným společníkem a jednatelem společnosti O. V. s. r. o. (viz výpis z obchodního rejstříku), certifikát vztahující se k emailové adrese x s dobou platnosti od 11. 7. 2016 do 31. 7. 2017. Jde tedy o elektronický podpis vystavený důvěryhodnou certifikační autoritou PostSignum, jejíž služby využívají např. i soudy. Lze proto uzavřít, že sporný e-mail ze dne 1. 6. 2017 byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem, a to jak v době, kdy byl žalovanému doručen, tak dne 14. 7. 2017, kdy žalovaný ověřil podání. Jinými slovy šlo o účinné podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Skutečnost, že přílohy e-mailu (odpor.pdf, PM.pdf) nebyly opatřeny elektronickým podpisem, na tom nic nemění. Nejvyšší správní soud totiž judikoval, byť se jednalo o podání adresované krajskému soudu, že plně postačuje, pokud je elektronickým podpisem podle zvláštního zákona opatřen e-mail, jehož přílohou v tomto případě byla žaloba [viz rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2012, čj. 7 As 169/2012 – 24, shodně též nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 5. 2013, sp. zn. IV. ÚS 4787/12 (N 82/69 SbNU 347), ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. II. ÚS 3042/12 (N 155/70 SbNU 431), a ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13 (N 16/72 SbNU 203)]. V projednávané věci tedy postačuje, že byl elektronicky podepsán e-mail, jehož přílohou byl odpor a plná moc. Nebylo proto povinností žalobkyně předmětné podání potvrdit písemným podáním shodného obsahu nebo předložením originálu.
26. Podle § 37 odst. 2 *in fine* správního řádu musí být každé podání podepsáno. Elektronický dokument, jehož obsahem je odpor proti příkazu, není podepsán ani vlastnoručně, ani elektronicky. Je ovšem součástí elektronické zprávy, jejíž je přílohou a která je opatřena elektronickým podpisem jednatele společnosti O. V. s. r. o. Elektronický podpis, jímž je opatřena elektronická zpráva, se vztahuje i na podání, které je součástí této elektronické zprávy jako její příloha (viz shora cit. nález sp. zn. II. ÚS 3042/12). Odpor tak netrpí ani obsahovým nedostatkem spočívajícím v absenci podpisu.
27. Soud tedy uzavírá, že jelikož podaný odpor splňuje požadavek formy a má všechny nezbytné obsahové náležitosti, nastal zákonem předvídaný následek a příkaz byl podáním odporu zrušen dnem 1. 6. 2017, byť k reálnému ověření zprávy došlo až dne 14. 7. 2017, což však jde na vrub žalovaného. Skutečnost, že podání žalobkyně bylo systémem nesprávně vyhodnoceno jako spam, či absence pravidelné kontroly obsahu složky spamu žalovaným nelze přičítat k tíži žalobkyně.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

28. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že řízení ve věci správního deliktu žalobkyně stále probíhá, neboť příkaz žalovaného byl dne 1. 6. 2017 zrušen. Od tohoto okamžiku neučinil žalovaný v tomto správním řízení žádný úkon (a to ani ke dni rozhodování soudu), zejména pak nevydal rozhodnutí, jímž se řízení končí. Podle § 71 odst. 3 správního řádu je přitom povinností žalovaného rozhodnout bezodkladně, nejpozději do 30, resp. 60 dnů od zahájení řízení. Žalovaný je tedy nečinný, a proto mu soud výrokem I. tohoto rozsudku uložil podle § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MDOB/15496/2016/OSA, jímž toto řízení ukončí, ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Při stanovení lhůty vycházel z právního názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku ze dne 23. 3. 2017, čj. 9 Azs 21/2017 – 57. Soud vzal do úvahy, že součástí správního spisu je námitka podjatosti vznesená žalobkyní vůči všem úředním osobám a jejich představeným působícím u žalovaného. Z obsahu spisu neplyne, že by o ní bylo rozhodnuto. Soud stanovil lhůtu pro vydání rozhodnutí v délce 60 dnů, která vychází ze zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí a zohledňuje, že před vydáním rozhodnutí, jímž bude řízení ukončeno, bude nezbytné rozhodnout o námitce podjatosti.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 8 800 Kč. Tuto částku tvoří náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem. Ty spočívají v odměně advokáta za dva úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby) po 3 100 Kč podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) a náhradě hotových výdajů zástupce žalobkyně podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši à 300 Kč za dva úkony právní služby. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. června 2018

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D. v. r.
předseda senátu